

Nr 120.

Godkänd av första kammaren den 15 april 1919.

Godkänd av andra kammaren den 15 april 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt tillämpning av lagen den 28 mars 1917 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter m. m. dels ock två i ämnet väckta motioner.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 24)

Till Konungen.

Genom en den 14 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 290, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till lagar angående fortsatt tillämpning dels av lagen den 28 mars 1917 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter, dels ock av lagen den 20 juni 1918 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan svensk och utrikes ort.

I samband med denna proposition har riksdagen till behandling förehaft två inom riksdagen i anledning av densamma väckta motioner,

På de av föredragande t. f. departementschefen anförda skäl anser riksdagen, att bestämmelser av det innehåll och den omfatt-

ning, som innefattas i nu gällande lagar i förevarande avseenden, även efter utgången av giltighetstiden för sagda lagar fortfarande kunna finnas behövlige.

Emellertid har riksdagen ansett, att — i likhet med vad som förordats i fråga om övriga s. k. kristidslagar — lagens giltighet borde utsträckas allenast till utgången av februari månad 1920.

I överensstämmelse med vad som anfördes av förra årets lagutskott vid dess behandling av förslaget till lag rörande trafiken mellan svensk och utrikes ort, vill riksdagen framhålla önskvärdheten av att det vidsträckta statliga ingripande, som sagda lag i syfte att betrygga tillgången på för folknäringen nödvändigt tonnage avser att möjliggöra, måtte handhavas med all nödig varsamhet gent emot sjöfartsnäringens berättigade intressen. Riksdagen vill därvid giva uttryck åt den förväntan att, såsom i propositionen anförts, Eders Kungl. Maj:t, i den mån förhållandena på fraktmarknaden utveckla sig i gynnsam riktning, kommer att medgiva lättnader i hithörande bestämmelser, och att för den händelse situationen under lagarnas nya giltighetstid skulle bliva sådan, att den statliga regleringen på förevarande område utan olägenhet kan helt upphävas, Eders Kungl. Maj:t ej kommer att underlåta att vidtaga åtgärder i detta syfte.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att de i propositionen innefattade lagförslagen icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen godkännas, men att riksdagen i anledning av samma proposition och de i ämnet väckta motionerna för sin del antagit följande lagar, nämligen

1) L a g

angående fortsatt tillämpning av lagen den 28 mars 1917 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter.

Häri genom förordnas, att lagen den 28 mars 1917 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter, sådan denna lag gäller till och med den 30 april 1919, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 29 februari 1920. Av Konungen jämlikt sagda lag givet förordnande må ej äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag. I fråga om sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen avses, skall vad där är stadgat fortfarande att gälla även efter sistberörda dag.

2) L a g

angående fortsatt tillämpning av lagen den 20 juni 1918 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan svensk och utrikes ort.

Härigenom förordnas, att lagen den 20 juni 1918 om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan svensk och utrikes ort, vilken lag gäller till och med den 30 april 1919, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 29 februari 1920. Av Konungen jämlikt sagda lag givet förordnande må ej äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag. I fråga om sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen avses, skall vad där är stadgat fortfara att gälla även efter sistberörda dag.

Stockholm den 15 april 1919.

Med undersåtlig vördnad.
